

Henhold til den af den sønderjydske Realkreditkommission afgivne Betænkning.

Henvendelsen vil blive tilstillet Finansudvalget.

Ved Folketingsmand A. C. Mortensen er modtaget en paa Embedsmændenes Pensionistforenings Generalforsamling den 12. Maj f. A. vedtagen Resolution om Ændringer i Lov af 1. April 1925 om et personligt Tillæg til visse Pensionister.

Resolutionen vil blive tilstillet Lønningudvalget.

Udenfor Dagsordenen har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Stensballe*): Jeg skal have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v.* Under 17. Marts 1925 nedsatte Ministeren for offentlige Arbejder et Udvalg, der havde den dobbelte Opgave dels at skulle undersøge Mulighederne for et Samarbejde mellem Jernbaner og Rutebiler og dels nærmere at drøfte de Spørgsmaal vedrørende Kørsel med Motorkøretøjer, som maatte være af særlig Interesse for Vejvæsenet, derunder navnlig Afgifterne og disse Afgifters Anvendelse. Dette Udvalg havde en meget alsidig Sammensætning; jeg skal herom henvise til den Betænkning, som Udvalget har afgivet nu i Januar Maa-ned. Det fremgaar deraf, at det indeholdt Repræsentanter saavel for Baner som for Amtskommuner, Sognekommuner og Kommuner med købstadmæssig Bebyggelse, for Købstæderne, for Motororganisationer, for Rutebilejerne, specielt for Københavns Kommune o. s. v. Med denne alsidige Sammen-sætning tør man vel nok gaa ud fra, at alle berettigede Interesser er blevet repræsenteret. Jeg tror da ogsaa at turde udtale, at alle, der skal beskæftige sig med de Spørgsmaal, som er omhandlet i Betænkningen, vil anerkende Udvalgets og de enkelte Medlemmers store Arbejde og være Medlemmerne Tak skyldige for de udmærkede Oplysninger og de klart fremsatte Betragtninger, som findes deri, ikke mindst for Oplysningerne fra Udlandet, hvad enten de drejer sig om Rutebilsørgsmaal eller Afgiftsspørgsmaal. Det vil sikkert være af stor Betydning, at alle disse Ting er fremstillet saa klart deri, naar den enkelte skal tage Standpunkt til den Ordning, som nu skal træffes her i Landet angaaende disse Spørgsmaal.

Det Forslag, som jeg her skal have den Ære at fremsætte, er udarbejdet paa Grund-

lag af Flertallets Forslag, idet der dog paa flere Punkter er foretaget væsentlige Ændringer deri. Spørgsmaalet om Motorkøretøjernes Forhold til Vejvæsenet, om Afgiften og om dennes særlige Anvendelse er behandlet i Kapitlerne 6—8; og paa Grundlag af de Oplysninger, som er fremkommet, og de Overvejelser, som de har givet Anledning til, er der af Udvalget stillet baade et Mindretalsforslag og et Flertalsforslag. Til Flertalsforslaget har samtlige Udvalgets Medlemmer sluttet sig med Undtagelse af et Mindretal paa fire Medlemmer samt to Medlemmer, som hverken tiltræder Mindretals- eller Flertalsforslaget. Med Hensyn til de Oplysninger, der er givet, og de principielle Betragtninger, der er gjort gældende, skal jeg henvise til Betænkningen. Jeg vil dog straks pege paa, at det her drejer sig om et Spørgsmaal af meget stor økonomisk Betydning for de motorkørende og af ikke mindre økonomisk Betydning for dem, der skal vedligeholde Vejene, det vil sige de danske Kommuner.

Det første og store Hovedspørgsmaal, som melder sig ved Behandlingen her, er Afgiftens Størrelse. Jeg skal derom henvise til de Motiver, som ledsager Lovforslaget, og til Udvalgets Betænkning. Denne viser, at der i Udvalget har været Enighed om, at Afgiften skal tjene til Dækning af de Udgifter, der forvoldes ved Motorkøretøjernes Vejslid; og det er jo ogsaa et Princip, som er anerkendt i den hidtidige Lovgivning paa dette Omraade her i Landet. Men der er en Forskel mellem Flertallets og Mindretallets Indstilling paa dette Punkt, og dette beror paa, at Flertallet mener, at Afgiften principielt bør dække hele den Merudgift til Vejvæsenet, som kan paaregnes at være forarsaget af Motortrafikken, medens Mindretallet hævder, at Afgiften kun bør dække en Del af denne Merudgift, medens Resten af Merudgiften — og det vil praktisk og faktisk talt sige hele den almindelige Vedligeholdelse — skal dækkes gennem almindelige Skatter og Afgifter. Her i Landet har det jo været saaledes lige siden Forordningen af 13. December 1793, at det Princip har været fastholdt, at Vejudgifterne skal bæres af dem, som forarsager dem, det vil sige de vejfarende, og at Dækningen af de paa-gældende Udgifter bør holdes ganske udenfor Statens almindelige Skatter. Jeg for mit Vedkommende ser ikke nogen Grund til at forlade dette Princip, og jeg kan derfor ganske tiltræde Flertallets Standpunkt i saa Henseende. Udvalgets Flertal er kommet til det Resultat, at Udgifterne i 1924—25 for alle Amtsraadskredse undtagen de sønder-